

מסורת הש"ס

(א) שבת יכ: ב) ותוספתא
פ"ג, ג) ולקמן לז: א)
ד) ששנויות לה, כריתות ט: א)
ט) וינכות קד: א) ו) ש"ך
לפ"י הקודם, ו) ודברים ו:
ח) ברכות ח: א) ט) ודברים
כה: י) ג"י רש"י וי"ל דעין
וכו' ט"ס, כ) ג"א וד"ל לומר,

תורה אור השלם

1. ואכלת ושבעת
וברכתה את אלהיך על
האוצר הזה אשר נתן
לך: דברים ט'
2. ותפש בי תחטא
ושבעה קול אלה הוא
עד את יצא ויהי אם
לוא יתן וקטא ענה:
ויקרא א'
3. וציתת ואמרת לפני ה'
אלהיך ארצי אבי
והר מעט ויהי ורש
במחי מעט ויהי שם לנו
גדול צעם רב:
דברים כ'
4. וענו הילול ואמרו אל
כל איש יחולק קול
דברים כ"ד
5. ויהי קול השופר
הולך וזקק מאד שש
דבר והאלהים יענו
קול: שמות י'

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה כל וס' דקאמר הנא בכל לשון היינו אס':

גליון הש"ס

נח' ורובנו בת כבה לא
משהם לחו. עין לקמן דף
לח ע"א מדיה ור"א:
רש"י ר"ה יחיד וכו' צבור
לא ציינו לחו. עין בספר
כמי כהונה חייב בית אבות
דף ל ע"א: ר"ה שאני בת
קול. ע' סנהדרין דף יא
ע"א מדיה בת קול
וכתריט פט"ו מ"ו
דקמות:

מוסף רשמי

כל התורה בכל לשון
נאמרה. לקרותה כל
שון ולקן אלתרין בקרת
שמע וזיו (מגידה י.י.)
איצטריך. וזיו (סס)
משום דכתיב שמע.
דלא מדרוש שמע כל לשון
שאתה שמע כדנן (ברכות
י. מפרק שם, שם). כטול
עבידחא. כל מילי דרמי
עליה דלשן קרי ליה
עבידחא, ולשן אלף נא
מלחמה להסרי (שבת
י. סס.)

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

ל'ימא קסבר רבי. מדליטערך קרא שמהא קריאת שמע ככתבה: **כל**
הסבורה בכל לשון נאמרה. לקרות ביום הכנסת: **משום דכתיב**
שמע. ליטערך והיו דלא חדרשיה לקרות שמע בכל לשון אללא להשמיע
 לאזני: **פסלה.** דקמני מחני' בכל לשון לא צריך קרא דהא רחמי

ויבחרו והוא לישא דידע לכוון לבו
 יצלי: יחיד. צריך שסיעהו מלאכי
 השבת. "יצור לא צריך לבד דכמי
 איתו (ז) ק"ל כביר לא יתאס איתו
 ותאס בתפלתו של דכסי: נלחו עליה
 ואילו לנחמה קרבה כאטוביא.
 השלכו פרחי הכוונה בני בית הכפורים
 והלחם עם ויונים לפני יום הכפורים
 ונלחמו ביום הכפורים ושמן יצא בת
 קול כשהיה עובד עבודת יום הכפורים:
 מצידה. חיל. לשון העבד את חילו
 עבודה גדולה (ויקרא כט): נסקלגם.
 שם מלך יון: שאני "בם קול.
 וזאת מידת הממונה על כל ידעת
 נכסיע לשונות מפני ששירה להשמיע
 יהיה משתלחת לכל השונות פעמים
 וזה ופעמים זה: דאמר מר. לקמן
 תפאק (דף לו:): לרדס יתוספ ששעים
 לשונות: ה"ב בלכדס המון דכסי
 ברכס. ולא גרסינ מנלן דלא בעיא
 קרא דמריבא חמי דבעין לשון קודש:
 דלא לשון ששים מכרך. אל קבע לו
 נכחב לשון: נכחב העדות מנלן.
 וחי לא כחב קרא איכא למימר
 דבעין דומיא דשונות הר גריס והר
 יעיל שחול כללון הקודש: ושמש.
 מעלא כחיב והשכינה כללה:
 מעל בקול. נחת מורה וכללון
 הקודש יתנה: לדבר שחול מעשה
 מעכב. זה כגון חליה ורקיקה דככשה)
 שמשע עיוביא דלסוד לשונות ושמי
 יעשה ואמר שהמעשה מעכב:
 ורבי

משבועות העדות: ואלו נאמרין בלשון הקודש מקרא ב' מקרא ביכורים כיצד י' עניית ואמרת לפני ה' אלהיך ה' וליום ואמרו אל כל איש ישראל מה ענייה האמורה ל' באן בלה"ק וליום גופייהו מגלן אתיא קול קול ממשה ב' התם משה ידבר והאלהים יענו בקול מה להלן בלשון הקודש: חליצה כיצד וכו': ורבנן האי ככה מאי ל' לדבר שהוא מעשה מעכב ור' יהודה מכא ככה ורבנן

לג.

כל התורה כולה בכל 570 נאמרה, פי' ר"ח הא פשיטא דנשעת מ"ח ימינו למשה בלשון קודש והיא דקאמר הכא (ט) היינו אס ימינה להעמיקה בלשון אחר או לא ומפירושו נשמע דלמ"ד לא ימינה להעמיקה בלשון אחר לא ימינה לקרוא בלשון אחר דמי שהיה קורא אותה בלשון פרסי והיא כמובנה

תוספות שאנץ

[illegible]

(א) אולי צ"ל ופרשת פרה
אדומה וע"י ברא"ש בברכות
בר"ס היה קורא.
(ב) אולי צ"ל אי ליכא קרא
דקתריבי להי היה מומר
לקרותן בכל לשון.

ה"פ וילת ליה דרש"י דלמר דוקא
ויוות לורבנן דלמר בלשון הקודש
לוי דרננן דלמרי ספרים סתומים ככל
לשון קץ נרץ לפרש לפי פירוש ר"ם:
ברכות המזון דרבינן ואכלת
ושבעת. דש"י שיבש

הגירסא דלא גרס מנלן ופי' משום
דלא צני קרא דמהיכל מימי דליעני
לשון הקודש ומיחו נראה עיקר בגירסא
הספרים דגרסי בהו מנלן דסד"א
וילך בזהם בנצרות זהו גריוס דנצני
בהו אלה יעמדו לצרך (דגרס כ) מה
להלן בלשון קודש סף כאן דהא בנאי
י"ג ילפינן צפירקין (למקן פ"ה) ברכת
כהנים ובלשון הקודש להבי מבי
וברכת את ה' כלומר מאחר שהבשר
והשחב כלפי השמימה מובל לצרך צל
לשון משרה ומסתמא בלשון שכל

וּפְרָקִין דְּלֹאֵר הָחֵס) וּבִרְכַּת כַּדִּי שִׂיחָא יוֹדַע לָמִי מִכְּדָן (וּמִשְׁמַע בִּפְרָק
אֵל דְּמוֹמִי דְּנִימִין רִשָּׁא כִּכְר רִיפְתָּא בְּתַר דְּכִכְר אִמֵּר גְּרִין רַחֲמֵנָה
לְהִין דְּכִמְבִּי גְבִי יוּדִי (וּמַעֲשֵׂר אֵל יִלְף דְּלֵא) דְּמִי לֹאֵר דְּהִכָּא כְּמִבִּי אֵת
וְהִכִּי וְהִכִּי אִלְתָּרֵק גִּיּוּרָה שׁוּא דְּלֹאֵרִיחָה אִמְרִינָה: **שְׁבוּעַת הַעֲרֵר**
לְהִי כְּמִבִּי שׁוּמַעָה דְּמַשְׁמַע כָּל לֶשׁן שְׂוֵאָה שׁוּמַעָה מְלֵאָה כְּמִבִּי
אִמְרֵנָה דְּמוֹמִי דְּשִׁנְעוּתָה וְשׁוּר גְּרִיזִים וְשׁוּר עֵיבַל שְׁהִי בִּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ
וְשׁוּא דְּכִמְבִּי נָה בְּשִׁנְעוּתָה הָאֵלֶּה לְהִי אִית לָךְ לְמִימַר אִי לֹאֵר דְּכִמְבִּי
יֵא תַחֲמָא תַחֲמָא. וְנִחָא דְּהֵא גִיּוּרָה שׁוּא לֹאֵר דּוּקָא נֶקֶט לֵה הִכָּא
חֲסִיטָא הוּא מִשְׁמַע טַפִּי דְּכָכַל לֶשׁוֹן דְּהוּא יִלְפִין מַעֲלֵה מַעֲלֵה אִמְרֵי מַסּוּתָה
בְּמִכּוּז מְדַבֵּר נֶקֶט לֵה נְמִי הִכָּא: **וְעֵצֵית וְאִפְרֵית** וְהִלְפִין הוּא אִמְרֵי
לֵה לִנְיָ רֵא אֲלֵהִין מִיּוּדִי מַעֲשֵׂר דְּהֵא מְדַמְדִּי לֵה יִלְפִין וְשֵׁם אִמְרֵי
וְהִדְר דִּינִן עֵינִי וְאִמְרִיחָה מַעֲנִיָּה וְאִמְרִיחָה וְאִין דִּינִן עֵינִי גִירִיתָּה
קוּד קוּד. אִין לִמְרָא אֲדַרְכָּה יִנְלֵף קוּל קוּל מַשְׁבּוּעַת פִּסְקִין
לֵי יִחְדוּרָה סָבָא כְּבָה. לֹא יִדְעָנָה אִי דִירֵשׁ ר' יִסְדֹּרָה מִכָּה כְּכָה דְּכָל
יֵה הִי כְּכָה וּמִימְלֵא אִי לֶשׁוֹן קוּדֵשׁ נְמִי עֵיכּוּבָה דְּמִימַרְהָ נִאֲמָרָה בִּלְשׁוֹן
כְּרִי עֵקִיבָה דְּמִימְרֵיהּ מִיּוּדִי קִרְיָהֶלֶּא לֹאֵר מַעֲכָבָה וְלֹא פִלְגִי אֵלֶּה
עֵקִיבָה לֹא מַעֲכָבָה מַעֲשֵׂה בְּיָשׁ בְּעִי (וְשֵׁם אִית לָךְ לְמִימַר דְּרִבִּי
בְּנֵי גֵם הוּא סְבָרָה תַּמּוּהָ שֵׁם לֹא קִרְיָהֶלֶּא כָּל אִינוּ מַעֲכָב וְשֵׁם קִרְיָה
וּפִלְגִי אִמְרֵנָה דְּמִימִינִין בִּפְרָק מִזֹּת חֲלִילָה (שֵׁם דְּף דְּף) דְּקָא סִבָּר
עֲלֵמָלָה בְּנוֹן בִּפְרָק רִבִּי אֲלִיעֶזֶר דְּמִילֵא (שֵׁם דְּף קֵלָה) גְּבִי פִלּוּגְחָה
צ"ב

ט"ז

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones